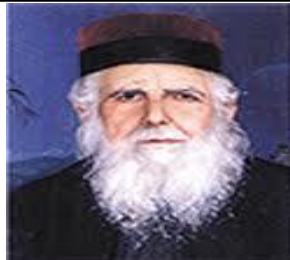

בית הכנסת

"נזר ברוך" טבריה

ע"ש רבי רפאל
ברוך טולידנו זצ"ל

טבריה : כניסת שבת: 6:46 יציאת שבת: 7:54 פרשת כי תצא רבינו תם 8:27 תאריך: ט' אלול תשפ"ו

העלון לעילוי נשמת: ר' יוסף שלמה בן גיגי בר סעודה ז"ל - ר' יוסף חיים בטיטו בר יקוט ז"ל - שנפטרו לבית עולמם ביסורין.

מוסר

הכנה לימים נוראים

וכל איש הירא את דבר ה' לבו יחיל בקרבו ממהדד גאונו, וייתן אל לבו כי הימים האלה שלשים יום קודם ראש השנה יום הדין הגדול ניתנו לו דמיון הבעל חוב שנותנין לו בית דין זמן שלשים יום למצוא כדי גאולתו ולהפטר מנושיו, וכן כדמיון הזה נותנין לו לאיש הישראלי בבית דין של מעלה זמן שלשים יום לעשות תשובה ולשוב מדרכיו הרעים להתם וכלה כל בעלי חובותיו ומקטרגיו אשר פעל וברא משחית לחבל במעלליו אשר לא טובים.

ומי זה האיש מרגיש אשר לא ירגיז ויאחזנו פלצות שאם לפני מלך בשר ודם יביאו את דינו הלא יחרד חרדה גדולה וישית עצות בנפשו ובכל דרכי החריצות יחיש מפלט לו ולא תעלה רוחו לפנות ימין ושמאל להתעסק בעסקיו וביתר ענייניו,

קל וחומר בן בנו של קל וחומר מה יש לעשות כשיביאוהו למשפט לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא השופט כל הארץ כי בא יום פקודתו ודינו מגופו ומבניו ומממונו שהוא יודע כל תעלומות ואין צריך לפניו לא עדים ולא ראיה שהכל גלוי לפניו.

וביד כל אדם יחתום לדעת כל איש מעשהו והאלהים יביא במשפט את כל מעשה, על כל נעלם, אם טוב ואם רע, שראוי להיחרד חרדה גדולה, ויראה ורעד יבא בו לאמר הלא המלך מזמן אותי לפני בית דינו הגדול מה אעשה כי יקום אל, וכי יפקוד מה אשיבנו?

ואם לא אסיר הבגדים הצואים מעלי אוי לה לאותה בושא אוי לה לאותה כלימה, מה בידי אקח להראות את פני האדון ה' מלך במשפט ובמה אקדם, האם אקדם בעוולות ומרמות ולב חורש מחשבות און קופה של שרצים תלויה לי, אוי לי על שברי נחלה מכותי.

ובכן בעיני יראה ולבבו יבין ושב ורפא לו ויפשפש במעשיו הרעים ותרדנה דמעותיו על אשר הכעיס את האדון ה' צבאות, ויתפוס בדרכי התשובה המבוארים בכל ספרי הרפואה רפואות נפשו העלובה פן ינחם על הרעה וירצה עבד אל אדוניו אולי ישא פניו ביום האדיר והנורא בבא לפניו למשפט ולית דין צריך בושש, ואם לא עכשיו אימתי כי נפש הוא חובל.

(חמדת ימים)

כי תצא למלחמה . (פכ"ט-פ"י)

בדרך כלל הפרשה הזו יוצאת בתחילת חודש אלול ולכן התורה רמזה ליהודי כשמגיע שלושים יום של חודש אלול שזה גימטריא "כ"י", אזי זה הזמן שתצא למלחמה כי הכל הולך אחר החתום, ובחודש שחותם את השנה זה חודש אלול ולכן בחודש זה מרבים בצדקה ובמעשים טובים, והמילה אלול כידוע זה ראשי תיבות "אני לדודי ודודי לי" שהאדם צריך ליתן את כל האני שלי לדודו שזה "הקדוש ברוך הוא" וכדי להבין כמה הימים הללו יקרים נראה משל:

משל לאב שהיה לו בן יחיד שזה היה כל עולמו וכשגדל הבן אמר לאביו שהוא מתכוון לנסוע לאמריקה כדי לעשות ביזנס, האב ניסה לומר לו לוותר על הרעיון, אלא שהבן כבר היה סגור בעניין וקם ונסע אל מעבר לאוקיינוס, והתעסק בביזנס וצבר כספים וראשו היה שקוע מאוד בעסקים ובקושי היה מתקשר לאביו, וכעבור חמש שנים התקשר האב לבנו יחידו וביקש בתחנונים שיבוא לביקור בארץ לפחות לשבוע ימים, אבל הבן סירב ואמר שהוא עסוק מדי.

וכך עברו להם עוד חמש שנים ועוד חמש שנים ובינתיים הבן התחתן ונולדו לו ילדים, ושוב פעם האבא מתקשר ואומר לבנו, נפשי יוצאת אליך מרוב געגועים אנא תבוא אלי אבל הבן סירב ואמר לאביו אני אין לי זמן אם כך יש זמן תבוא אתה אליי, ואכן האב קיבל את ההצעה, וקנה כרטיס טיסה ואירגן את עצמו לקראת הנסיעה.

והגיע יום הטיסה והאב נסע לשדה התעופה וטס ליבשת אמריקה, ובירודו מן המטוס חיפש את בנו בכיליון עיניים וחשב שבנו יחכה לו אלא שלאכזבתו הרבה בנו לא היה באזור, והוא בליט ברירה לקח מונית לכתובת של בנו והנה הוא עומד מול דלת ביתו של בנו יחידו ולבו פועם בחוזקה מרוב התרגשות ושמחה, ודפק קלות בדלת, אבל אין תשובה מהבית ודפק בדלת בחוזקה במשך כמה דקות עד שהוא שמע קול מבפנים מי שם?

אני אבא שלך באתי עד אליך תפתח לי את הדלת, אבל הבן החוצפן אמר לאביו, עכשיו יצאתי מהמקלחת ולבשתי כבר פיג'מה אם אני אקום מהמיטה אני עלול להתלכלך, אבל ברחוב ממול יש אכסנייה אתה יכול לישון שם ומחר אם יהיה לי זמן אבוא לראות אותך, האבא לא האמין למשמע אזניו אבל לא ניסה שוב אלא חזר מיד לשדה התעופה וטס בחזרה לארץ.

והבן פתאום החל להבין את טעותו המרה, ואחר זמן קצר בהול ממקומו ורץ לאכסנייה ושאל על אביו אך נענה בשלילה משם דהר על רכבו במהירות לכיוון שדה התעופה אלא שאמרו לו שהמטוס שאביו עלה עליו כבר באוויר ואת הנעשה אין להשיב, והבן הבין את טעותו המרה.

והנמשל ברור, שהקדוש ברוך הוא בימים הללו קורא לנו שנאמר **"קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעתי יונתי תמתי"**, שאם רק נחזור בתשובה ניהפך ליונה תמה בלא חטאים ובלא ייסורים, אבל מה אנו עונים לקדוש ברוך הוא, **"פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה ורחצתי את רגלי איככה אטנפם"**, והדוד שזה הקדוש ברוך הוא מתחנן אלינו בימי הרחמים והסליחות שנשוב אליו במתה, אלא שאנו לא מבינים כמה הימים הללו חשובים.

וכשכבר התעוררנו אחרי כיפור כמו שנאמר: **"קמתי אני לפתוח לדודי"**, אזי דודי חמק עבר, ומי שמוצא את האדם זה הבעיות שנאמר **"מצאוני השומרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות"**, לכן חכם עיניו בראשו ולא מתמהמה אלא בזמן הזה כבר מתחיל לעשות חשבון נפש עמוק ומתקן את דרכיו הרעים כי אם לא עכשיו, אימתי.

(הרב יפתח סופר שליט"א)

פינת ההלכה

מדיני הסליחות

יא. עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בכוונה ובנחת ובמיתון ובהכנעה יתרה, ובפרט שלש עשרה מדות, וכמו שכתוב **(משלי יח כג)** "תחנונים ידבר רש", ויש לו להבין מה שמוציא מפיו, בלב נשבר ונדכה, ולכן הנוהגים לומר "עננו אבינו עננו" ו"עשה למען שמך" במהירות רבה ובחופזה לא יפה עושים, וצריך לבטל מנהגם ולאמרם במתון. ואלה שאונסים עצמם מן השינה ובאים לבית הכנסת להשמיע במרום קולם, בקול רנה, ואומרים הסליחות בקול רם ונשא כדרך ששרים פיוטים ונגינות, הרי הם יורשים תרתי גיהנום, ואדברא יוצא שחרם בהפטם.

כי הלא זה שמם "סליחות" ולא "צעקות". והחי ייתן אל לבו בעת אמירת הוודי והסליחות, לפשפש במעשיו ולחזור בתשובה שלימה ולחוסף מצות ומעשים טובים, בהתקרבו ליום הדין שאז שוקלים זכיותיו ועוונותיו של כל אדם. וכבר אמרו דורשי רשומות "אני לדודי ודודי לי" ראשי תיבות "אלול", וסופי תיבות בגימטריא ארבעים, כי בימי אלול ובעשרת ימי תשובה שהם ארבעים יום, התשובה מקובלת ביותר שהם ימי רחמים. ועוד סמכו על הכתוב "ומל ה' אלהיך" "את לבבך ואת לבב" זרע, ראשי תיבות אלול, ושמכאן סמך למה שנהגו להשכים לומר סליחות בכל חודש אלול.

יב. אין היחיד יכול לומר שלש עשרה מדות של פסוק ויעבור בדרך תפלה ובקשת רחמים, מפני שנחשב כדבר שבקדושה. אבל אם בא לאמרם דרך קריאה בעלמא בטעמי המקרא רשאי.

יג. אין היחיד צריך לסיים ונקח לא ינקח עד סוף הפסוק, אלא די לומר עד ונקח. ומותר ליחיד לומר אל מלך יושב וכו', אף על פי שאומר בו "זכור לנו היום ברית שלש עשרה.

טו. המנהג פשוט לומר בסליחות חמש פעמים י"ג מדות, א. אחר שבט יהודה בדוחק ובצער, וקודם תחנת "רחמנא", ב. אחר תחנון רחמנא, ג. אחר אנשי אמונה אבדו, ד. אחר תמהנו מרעות, ה. בסוף הסליחות, אחר זכרון לפניך בשחק שבסוף הפיוט "אם אפסי" וכן הוא בסליחות שנדפסו במחזורים של ראש השנה. ויש לצבור לומר גם תיבות "ויעבור ה' על גני ויקרא" בלחש עם השליח צבור, ואחר כך יאמרו בקול רם, ה' ה' אל רחום וחנן וכו'. וצריך להפסיק בין ה' ה' על ידי שיטעמו הפסק **(הפ"א בקמץ)** ומי שאינו עושה כן עונשו רב.

(ילקוט יוסף)

לרפואת : הרב חזקיהו דב קוק **הכהן בן שושנה שליט"א** - בניה דוד פרץ בן מור - ליעד שלמן בן ליאת - אברהם פרץ בן לונה - לוי בן איריס חנה הררי - יעקב כהן בן סעדה.

לרפואת : עליזה פרץ בת רחל - טובה כהן בת ברוריה - רינה פרץ בת ברוריה - דינה פרץ בת עליזה - סופיה מזרחי בת לובה - אהובה כהן בת פורטונה.

להצלת : עליזה בת חנה - לזיווג הגון וכשר - אהובה ידידה בת פורטונה - לזיווג הגון וכשר.

להצלת : יגיב וייצמן בן בת שבע - לתורה ויראת שמים, וזיווג הגון בקרוב ממש-אביחי מניני חורי בן רבקה - לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב- יאיר עובדיה, ירון, איתמר מנחם, בני אהובה, לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב. בן ציון בן משה ורחל דהן לזיווג הגון במהרה.

על מניעת מחלוקת בורא עולם משלם גם בעולם הזה.

הם היו שני שותפים, שפתחו יחדיו עסק מפרנס וריווחי, אם כי לא מעשיר מאוד. החנות שלהם ששכנה בשדרה ה-13 בבורו פארק שבברוקלין, עסקה במכירת מוצרים מיובאים מרחבי תבל, והם קנו לעצמם שם טוב, ואף פיתחו קשרי ידידות עם לקוחות וספקים. אחד מהם היה ניצול שואה גלמוד בשם ר' נחום, שהיה יבואן נודע וסוחר ממולה, והיה מוכר להם ממוצרי. לצד זאת, השותפים הנחמדים אירחו אותו בביתם מעת לעת, והיו לו כבני משפחה, באין ביולוגיים כאלה...

עד ש – שטן המחלוקת החל מרקד ביניהם. הכל החל בשבת אחת, בה התארח ר' נחום בבית ר' אברהם, אחד השותפים. מילה לא נכונה, שהפכה להערה פוגענית, שהתפתחה לקטטה לא נעימה. בקיצור, עד סוף השבת הסתגר ר' נחום בחדרו, ובצאתה עזב מבלי לומר תודה. הוא רק הודיע למארחו, שמעתה ואילך כל קשרי המסחר יתנהלו מול השותף בלבד, שכן איננו רוצה עוד כל קשר עמו, עם אותו ר' אברהם שהיה ידידו הקרוב עד אתמול!

ר' אברהם המתיך תקופת מה, והחל לפעול ליישב את הסכסוך. הזמן שחלף היטיב עם ר' נחום וריכז את ליבו, וגם השליחים ומכתבי הסליחה ששלח ר' אברהם עשו את שלהם, עד שהמצב חזר כמעט לקדמותו: ר' נחום שב להתארח אצל ר' אברהם בשבתות, אם כי זכר הפגיעה הקשה טרם נמחה. ואם רצונכם לדעת עד כמה, הרי שר' נחום התבטא באוזני ר' אברהם כי ערך צוואה, בה קבע להוריש את ירושתו רק לשותפו של ר' אברהם, בעוד לר' אברהם עצמו הותר 100 דולרים בלבד!

ר' אברהם היה המום מהמידע, הרבה יותר משהצטער על שלא יזכה בכסף ראשית, מעודו לא הרבה כי לקשר ביניהם יש משמעות כלכלית, ולא לטש עין לירושה לא לו. ויותר מזה, לאחר שהדבר נודע לו, הופתע להבין עד כמה עדיין לא נתקרה דעתו של ר' נחום, עד שהוא מסוגל לומר לו בפניו את האמת לאמיתה: השותף יקבל הכל, ור' אברהם רק 100 דולר עלובים!

חלפו עוד כמה שנים. שני השותפים שכבר הפכו גם למחותנים נפרדו מהעסק, פנו איש איש לאפיק פרנסה משלו. ר' נחום הלך והזקין, אולם ר' אברהם ומחותנו – שותפו לשעבר, עמדו לצידו בשנותיו האחרונות וסייעו לו ככל האפשר. באחת ההזדמנויות האלה, סיפר ר' נחום לר' אברהם כי שינה את הצוואה, והפקיד בידי עורך הדין צוואה מתוקנת הקובעת כי נכסיו יחולקו שווה בשווה בין שני המחותרנים, ואף הותר בידי העתק מהצוואה המתוקנת, כדי שתהיה לו הוכחה ביד...

חלפו כמה שבועות, ור' נחום הלך לעולמו. שני המחותרנים ערכו לו הלוויה מכובדת, וניגשו לבית המשפט המקומי על מנת להנפיק 'צו ירושה' לנכסיו המנוח. וכאן קיבל ר' אברהם את הלם חייו. בעיניים מתעגלות בתדהמה ראה כיצד השותף ועורך הדין עשו יד אחת לנשל את חלקו בצוואה, והציגו לבית המשפט את הצוואה הראשונה, בה נקבע כי השותף יזכה בכל הכסף – למעלה מ-6 מיליון דולר!!!, בעוד ר' אברהם עצמו יקבל רק 100 דולרים ותו לא!

ר' אברהם הביט בנעשה, ועיניו בערו בזעם. שותפו לשעבר, ידידו הנאמן עשרות בשנים, מחותנו האהוב – בגד בו ברגע האמת, בעבור פיתיון בסך 3 מיליון דולר! באותו מעמד אדו עז ועצר את עצמו מלצעוק, הרבה כי עליו להתיעץ. הרי בידינו מסמך מוכיח, הוא יכול להפליג את חברו ואת עורך הדין גם יחד, ולהציל את כספו. עליו רק לחשב כיצד לעשות זאת, ואז יעמיד את הנוכל על מקומו! באותם ימים, תכנן ר' אברהם נסיעה ארצה, להשתתף בחתונה משפחתית. הוא החליט לדחות את הטיפול בעניין עד שובו לארצה, מה עוד שביקש להתייעץ עם אחד מגדולי ישראל כיצד לנהוג, שכן מדובר בהפלת ידיד, שותף לשעבר, ומחותן בהווה!!! – כך שמדובר בשאלה רגילה למדי, אולם מאידך – הוא לא יכול לוותר על 3 מיליון דולר המגיעים לו ביושר!

כשהגיע ארצה, פנה לשאול את פי הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל. הוא נכנס אליו ותיאר את הסיפור בפרוטרוט, הרב הקשיב לו בקשב רב, ונאנח יחד עמו לנוח ההתנהגות המכוערת שנפרשה לפניו. לאחר מכן, הרב וואזנר השיב כי הוא רשאי לגשת לדין תורה, להוכיח את צדקתו, ולהציל את כספו. הם נפרדו בידידות, וכשכבר יצא מהבית וירד במדרגות, יצא אחריו הרב וואזנר וביקש ממנו להתעכב עוד כמה שניות, כי הא רוצה לומר לו משפט נוסף בהאי לישנא:

'אמת ויציב. הכסף הוא שלך, ואתה רשאי לתובעו בדין תורה. אמנם, לא נוכל להתעלם מההשלכות – הסכסוך המשפחתי, המחלוקת בקהילה, האש שתבער עד לב השמים. לפיכך, אני מדגיש שאתה רשאי ללכת לדין תורה, אולם תזכור את שאמרתי לך: על מניעת מחלוקת בורא עולם משלם גם בעולם הזה. מוותר לא מפסידים!!'

ר' אברהם הגיע לשמחה המשפחתית בצעדי ריקוד, שכן אין שמחה כהתרת הספיקות. הרב הצדיק, אולם יעץ לו לוותר, וזו ההחלטה שקיבל. זה לא קל, הוא מבין שהוא מוותר על שלושה מיליון דולר שעשויים לשנות את עתידו הכלכלי והמסחרי, יותר וזהו. אבל איך אמר הרב? – מוותר לא מפסידים. אז הוא יוותר, הוא שב לארצות הברית, נטל את המסמך המוכיח את צדקתו, הביט בו בחום אולם הטמינו היטב בעומק המעירה. הוא מוותר. כן, הוא מוותר. על שלושה מיליון דולר טבין ותקילין, כן, הוא מוותר כדי למנוע מחלוקת!

ימאותו היום, מספר ר' אברהם, 'אינני יודע להסביר איך וכיצד, אבל המציאות היא שאצבעותיי הפכו למכרה זהב. לא היה עסק בו נענתי – שלא הניב תשואות ענק, מעל ומעבר למשוער. בחלוף שנתיים מהויתור כבר צברתי הון של למעלה מעשרה מיליון דולר חדשים, רווח עתק שלא האמנתי שיפול לידי!'

חלפו כמעט שני עשורים, ור' אברהם – ששמו כבר התפרסם ברחבי תבל כנגיד ואיל הון נדע, התורם ברוחב לב למוסדות תורה וחסד, יצא לנפש באוסטרליה. הוא הגיע אל המלון בו התארח הרב וואזנר, ופגש בו באקראי. הוא ביקש את ברכתו, ואז נעץ בו הרב וואזנר מבט נוקב, התכופף ולחש לו: 'עו, אז מה אתה אומר, משלמים על בריחה ממחלוקת בעולם הזה?' – ור' אברהם רק השיב בחיוך מתרחב, ולחץ יד לשלום...

עד כאן דבר הסיפור, המובא בספר 'יפרינו מתוק', המתאר עדות אישית ששמע מבעל המעשה. והמילים שבו מהדהדות באוזניים, לא נותנות מנוח: לפעמים נדמה, כי ויתור יגרור הפסד. אם לא נעמד על שלנו, אם לא נרביע על זכותנו, אם לא נדרוש את המגיע לנו – מי יודע מה יקרה, לבטח נפסיד.

אולי בדרך הטבע זה כך, אולם במציאות – במציאות זה בדיוק הפוך: מחלוקת יוצרת נזק, גוררת הפסד. לעומת זאת, ויתור, מניעת מחלוקת, עשיה למען האחדות, הקרבת רצונות אישיים, נכסים יקרים, ומאוויו לב לטובת שלום ואחוה – הם היוצרים שפע וברכה, הם המרעיפים פרנסה ועשירות.

רבע שעה שווה 40.000 ₪

לפני חמש עשרה שנים, קנו לי ההורים דירה בקריית גת. הם שילמו את דמי הקדימה, ואני הייתי צריך לקחת את המפתח, לאחר שאשלם באמצעות משכנתא את הסכום הנותר. בין תשלום דמי הקדימה לשעת מסירת המפתח עברו כמה חודשים בהם עלה המדד, ולכן הוצרכתי לשלם תוספת של ארבעים אלף ש"ח על דמי הקדימה.

מאפה יש לי ארבעים אלף? אין לי. המפתח מחכה, אבל החוב אינו יושב בשקט. הוא תופח מהר מהר, ובכל שבוע שאני לא משלם אותו הוא צובר ריבית וקנסות, שאין לי כוחות הנפש לחשב אותם. מההורים לא העזתי לבקש את הכסף. הם הרי נתנו לי כל כך הרבה. ממי כן? הבטתי סביבי וגיליתי ש'אין לי מכיר'. אין לי מושג מאיפה מתחילים לגייס כסף קטן או גדול. ארבעים אלף נראו לי אז סכום עתק.

התקשרתי לרב שלי ושאלתי אותו מה לעשות. "מה עושה יהודי מאמין?" הוא שאל אותי, וגם ענה: "כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול דרך ארץ". מתי מתחיל הסדר אצלכם אחר הצהריים?" עניתי, "הסדר מתחיל ברבע לארבע, אבל בפועל כולם מגיעים בארבע". "אתה תגיע ברבע לארבע", הודרך אותי הרב. "תקבל על עצמך לבוא לסדר צהרים בזמן, ולא רבע שעה אחריו". זאת העצה שקיבלתי. רבע שעה של לימוד. למחרת קיימתי את העצה. הגעתי בזמן לסדר של אחר הצהריים. הכולל ריק. רק אני מופיע בשערי, ניגש למקומי, פותח ספר ומתחיל ללמוד. דקה אחר כך מגיע המנהל של הכולל, והוא מתפעל, "איזה מתמיד! כל הכבוד, מגיע לפני כולם!"

אני, לא נעים לי עם התואר שהוא מדביק לי. זה לא שאני כזה מתמיד. רציתי להעמיד אותו על טעותו ואמרתי, "אני פשוט צריך בדחיפות ארבעים אלף שקל, וקיבלתי עצה מהרב שלי, להגיע לכולל בזמן". המנהל שואל אותי עוד כמה שאלות, כדי להבין איך אברך צעיר צריך בבת אחת כל כך הרבה כסף. בשלב הבא הוא מבקש ממני לבוא איתו לבנק, ולגדד עיניי הוא מוציא ארבעים אלף ש"ח ונותן לי. "קודם כול תיקח ותעביר את הכסף מיד, כדי שלא יצטברו לך ריביות!"

אני לוקח, יש אין לי ברירה. אומר תודה לבורא כל עולמים, ורואה שהעצה של הרב עבדה מיידית. אני ניגש מיד ללמוד, והמנהל רואה על הפנים שלי שאני מופתע וגם קצת מבוהל. ארבעים אלף שקל צריך להחזיר. "תחזיר לי מאה דולר כל חודש", אומר לי המנהל. זה מרגיע אותי, אבל רק קצת.

אחר כמה דקות הוא ניגש אליי ואומר, "יש לך מאפה להחזיר לי מאה דולר כל חודש?" "לא יודע", אני עונה לו. "אתה יודע מה?" הוא מציע, "תלמד עם הבן שלי כל יום חצי שעה, וזה יהיה התשלום!"

זה סיפור אמיתי. אני רק עובד על עצמי לזכור שרבע שעה של לימוד לא שווה ארבעים אלף שקל, אלא הרבה הרבה יותר. זו הייתה רק סגולה. השכר האמיתי בעולם העליון עוד מחכה...

לעילוי נשמת: הרב יצחק חזקיהו בן מנחם זצ"ל - ר' יצחק הכהן בר פרחיה זצ"ל - בנימין יהודה בן מרים זצ"ל - אשר עמר בן סוחר זצ"ל - אליעזר סיטון בר רבקה זצ"ל - יעקב דנישווילי בן חנה זצ"ל - שמעון מנחם בן איהו זצ"ל - ליאור משה עוז בן רחל זצ"ל - דניאל אלישע בר רחל זצ"ל - ר' שלמה ביטון בן ביהוה זצ"ל - מצליח בן מנחם דמרי זצ"ל - משה עטיה בר מנחם זצ"ל - אברהם אפגנר בר אסתר זצ"ל - הרב ניניו עטיה בר יעקוב זצ"ל - רפאל מויאל בר פרחיה זצ"ל - רפאל מריון בר אסתר זצ"ל - מאיר ואנוני בן מנחם זצ"ל - אליהו (ללה) בן עישה לוי זצ"ל - אברהם (אלברט) ועקנין בר אסתר זצ"ל - יוסף אלקובי בר אסתר זצ"ל - פרץ שחר (שושנה) בר מסעודה זצ"ל - ר' שמעון איפרגן בן שמחה זצ"ל - אליהו שטיינר בן זוהרה זצ"ל - יהודה בן סעדה יפרח זצ"ל - מאיר מורח בר ברויה זצ"ל - ברוך בן פליה בן ניסים זצ"ל - חיים זצ"ל בן רחל בן ברוך תחיל - מאיר דיין בר גולייט זצ"ל - מרדכי סויה בר רחל זצ"ל - ישראל כהן בר רחל זצ"ל - ר' יצחק אדרי בר מרים זצ"ל - מנחם בר זוהרייה לבית חורי זצ"ל - ניסים פרץ בר איהו זצ"ל - ר' אהרון הכהן בר פרחיה זצ"ל - שרון עמר בן שולמית זצ"ל - אשר מסעוד חיים בן לונה חיה קדוש זצ"ל - גבריאל בן לונה חיה קדוש זצ"ל - אלישע עבר בן שולמית זצ"ל - ליאור פרחיה בן שרה זצ"ל - ערן אלקים בן חוה זצ"ל.

לעילוי נשמת: רחל בתריא בת שרה זצ"ל - הרבנית זהבה בולורג'אן בת חנה זצ"ל - סוזן עמר בת שבה זצ"ל - גפן כהן בת מרים זצ"ל - סימני בת מזל סרויה זצ"ל - רותי מורחיה בת מרים זצ"ל - שושנה קדוש בת יוליה זצ"ל - ליאת דותן אלגרבלי בת עליזה שתבדל"א - דבורה איזמן בת ימנה לוי זצ"ל - שרה בת עליזה (עיישה) זצ"ל - נביהה בת מגידה זצ"ל - מרים אמיר בת אושרה זצ"ל - עליזה דודן בת שמחה זצ"ל - סמיה מנשה בת מזל זצ"ל - מרים וענונו בת רחל זצ"ל - כמסה ידידי בת עטרה זצ"ל - ליהה בת גמרה לבית חורי זצ"ל - חנה בת גמרה לבית כהן זצ"ל - נטלה בת דוד בר רבקה אשת יעקב זצ"ל - בידה עמר בת שמחה זצ"ל - מסעודה מורחיה בת חסיה זצ"ל - חסיה אמינוף בת חנה זצ"ל - יפה לוגאסי בת ריימונד זצ"ל - דקלה תמר בת רותי זצ"ל - שוליה לאיני בת תמר זצ"ל - חיה דיכטר בת כרמלה זצ"ל - ים מסיקה בת חוה זצ"ל - ציונה סלע בת חוה זצ"ל.

הדף טעון גניזה, נא לא לקרוא בשעת התפילה שאין זה עושה נחת רוח לבורא ויתברך.

להוספה לרשימת התפוצה, ולתגובות, מאיר פרץ 054-5777460: meirperetz1@bezeqint.net